



Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
Noerhte-Trööndelagen fylhkenålma

FORVALTNINGSPLAN FOR FINNTJØNNIN NATURRESERVAT I OVERHALLA KOMMUNE



Miljøvernavdelingen, juli 2014

Rapport 2014 - 4

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag

Miljøvernavdelingen

RAPPORT

2014 - 4

TITTEL:

Forvaltningsplan for Finntjønnin naturreservat i Overhalla kommune

DATO: 30. juli 2014

FORFATTERE:

Håvard Wiggen & Suzanne Hanssen

ANT. SIDER:

33

Refereres som: Wiggen H. & Hanssen S. 2014. Forvaltningsplan for Finntjønnin naturreservat i Overhalla kommune. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, Miljøvernavdelingen. Rapport 2014-4. 33 s.

AVDELING/ENHET

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag,

Miljøvernavdelingen

ANSV. SIGN:

Bjørnar Wiseth (sign)

(Miljøverndirektør)

EKSTRAKT

Forvaltningsplanen er utarbeidet med tanke på at den skal være et dokument som opprettholder og fremmer formålet med vernet. Forvaltningsplanen legger til rette for å oppnå fastsatte bevaringsmål for naturreservatet, samtidig som planen sikrer forutsigbarhet for berørte parter og brukere av området. Planen skal også være et redskap for å etablere gode saksbehandlingsrutiner og veiledning i enkeltsaker for forvaltningsmyndigheten.

Stikkord: Finntjønnin. naturreservat.
Overhalla. naturforvaltning.

FORORD

Forvaltningsplanen for Finntjønnin er utarbeidet av Fylkesmannen i Nord-Trøndelag.

Arbeidet med forvaltningsplanen begynte våren 2012. Det er gjennomført møter med partene og befarer i forbindelse med arbeidet.

Hensikten med forvaltningsplanen er at den skal være et hjelpemiddel for å opprettholde og fremme verneformålet. Forvaltningsplanen skal fungere som en rettesnor og veiledning for forvaltningsmyndigheten, og samtidig gi brukerne av området forutsigbarhet. Planen skal også være et redskap for å etablere gode saksbehandlingsrutiner, og rutiner for samarbeid og oppgavefordeling mellom brukerne av området og forvaltningsmyndigheten. Forvaltningsplanen er i utgangspunktet ikke et juridisk bindende dokument, men kan være juridisk bindende der bestemmelser i verneforskriften viser direkte til forvaltningsplanen.

Forvaltningsplanen, med eventuelle justeringer etter høringsrunde og eventuelle innspill, blir godkjent av Fylkesmannen i Nord-Trøndelag. Planperioden er i utgangspunktet ti år, men forvaltningsplanen kan revideres tidligere ved behov.

INNHALDSFORTEGNELSE

Forord.....	4
1 Innledning	7
1.1 Bakgrunn	8
1.2 Formål/Forskrift	8
1.3 Forvaltningsmyndighet	8
2 Områdebeskrivelse.....	8
2.1 Beliggenhet	8
2.2 Tilstand	9
2.3 Topografi	10
2.4 Geologi	11
2.5 Vegetasjonsgeografi	11
2.6 Brukshistorie	12
2.7 Biologiske verdier	12
3 Bevaringsmål	15
4 Brukerinteresser	16
4.1 Grunneiere	16
4.2 Jord- og skogbruk	16
4.3 Reindrift	17
4.4 Jakt, fangst og fiske	20
4.5 Friluftsliv	21
4.6 Hytte	23
4.7 Motorferdsel	24
4.8 Tekniske inngrep	25
5 Forvaltningsoppgaver og tiltak	25
5.1 Retningslinjer	25
5.2 Oppsyn	25
5.3 Tiltak	25

5.3.1 Tiltak 1: Merking med verneskilt.....	26
5.3.2 Tiltak 2: Oppføring av informasjonsplakat.....	26
5.3.3 Tiltak 3: Kartfeste kjøretraséene til hytta med GPS.....	26
5.3.4 Tiltak 4: Overvåke den gamle granskogen.....	26
5.3.5 TILTAK 5: FLERÅRIG PLAN FOR UTTAK AV VED.....	26
6 Saksbehandling	26
6.1 Generelt.....	26
6.2 Rollene til involverte aktører	27
6.2.1 Miljødirektoratet	27
6.2.2 Fylkesmannen i Nord-Trøndelag.....	27
6.2.3 Statens naturoppsyn (SNO).....	28
6.2.4 Kommunen.....	28
6.2.5 Fjellstyrene	28
6.2.6 Grunneiere	28
6.3 Søknader	29
6.3.1 Generelle retningslinjer	29
6.4 Naturmangfoldloven.....	30
7 Vedlegg	31
Vedlegg 1 Kart over alternative traséer inn til hytta.	31
Vedlegg 2 Sjekkliste for forvaltningsmyndigheten ved saksbehandling.....	32

Velkommen!

Du er velkommen til å besøke og benytte naturreservatet, men husk at dette er verdifull natur. Respekter vernebestemmelsene!

1 INNLEDNING

I forvaltningsplanen vil følgende forkortelser bli brukt:

FMNT - Fylkesmannen i Nord-Trøndelag

SNO - Statens naturoppsyn

1.1 BAKGRUNN

Finntjønnin naturreservat ble vernet ved kgl.res. 16. desember 2011 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34 jf. § 37 og § 62. Fremmet av Miljøverndepartementet.

1.2 FORMÅL/FORSKRIFT

Finntjønnin er vernet som et naturreservat. Naturreservat er den strengeste formen for områdevern etter naturmangfoldloven. Dette er områder som inneholder truet, sjelden eller sårbar natur, representerer en bestemt naturtype, har en særlig betydning for biologisk mangfold, utgjør en spesiell geologisk forekomst, eller har særskilt naturvitenskaplig verdi.

Formålet med naturreservatet er å verne et lite påvirket skogområde med gammel naturskog. Med sin variasjon i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser har området særlig betydning for naturmangfold.

Området har fuktig og rik storbregneskog, høgstaudeskog og innslag av edellauvskog. Området har relativt rik karplanteflora og innslag av rikmyr.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

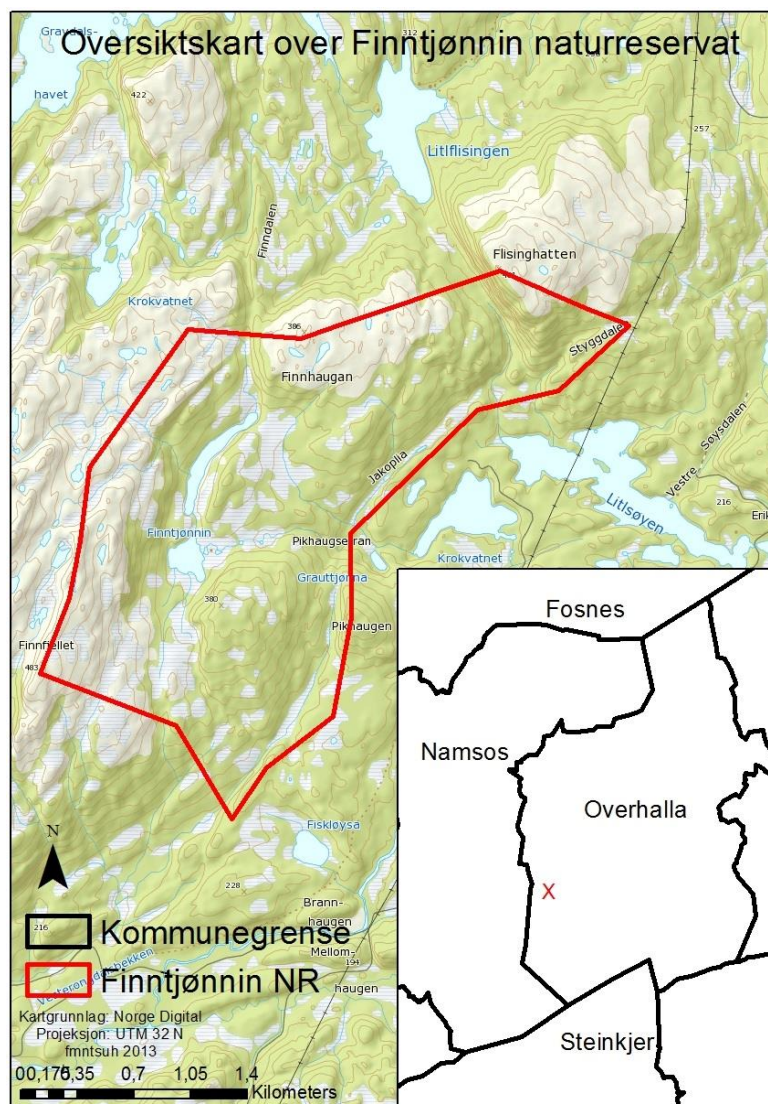
1.3 FORVALTNINGSMYNDIGHET

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag (FMNT) er forvaltningsmyndighet for området og har ansvar for å forvalte Finntjønnin naturreservat etter verneforskriften.

2 OMRÅDEBESKRIVELSE

2.1 BELIGGENHET

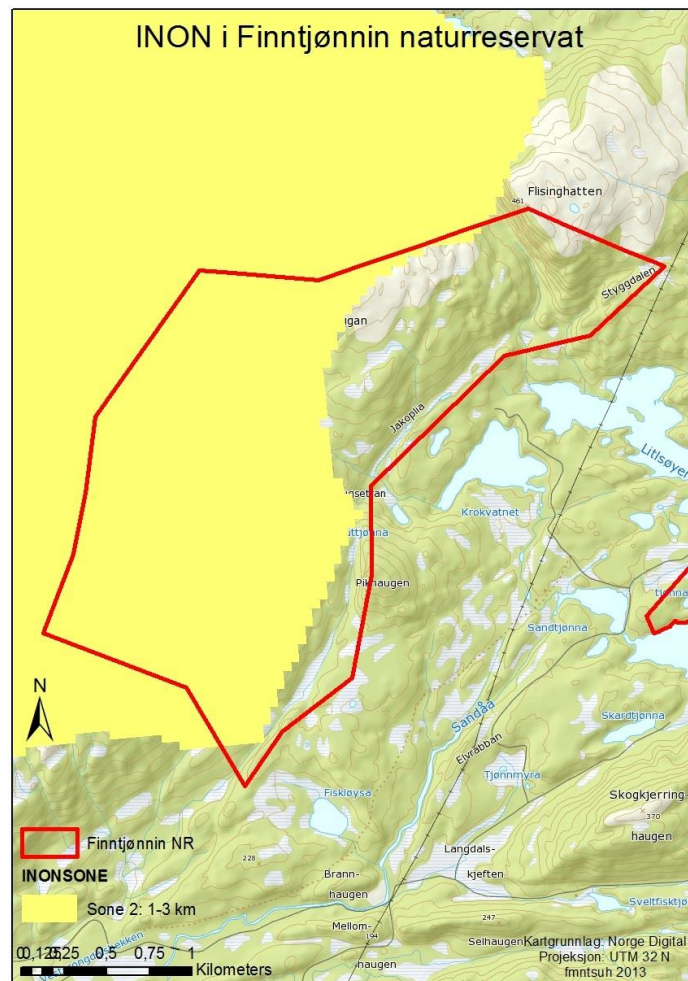
Finntjønnin naturreservat ligger i Overhalla kommune, i vest nær grensen til Namsos kommune. Området dekker et areal på 5298 dekar og ligger mellom 188 og 486m.o.h.



Figur 1: Oversiktskart over Finntjønnin Naturreservat

2.2 TILSTAND

Det er få kjente tekniske inngrep i Finntjønnin naturreservat. Eneste bebyggelse er en hytte ved søndre Finntjønn. På grunn av nærliggende veier og høyspentledning ligger allikevel store deler av Finntjønnin naturreservat under 1 km unna tyngre tekniske inngrep. Unntaket er den vestlige delen av reservatet, som ligger i INON-klasse 2 (Figur).



Figur 2: INON sone 2 i Finntjønnin naturreservat

INON

Inngrepsfrie naturområder i Norge (INON) er områder som ligger en kilometer eller mer i luftlinje fra tyngre, tekniske inngrep, som for eksempel større kraftlinjer, veger og vassdragsreguleringer. INON er delt i tre soner:

Sone 2: Områder 1-3 km fra tyngre tekniske inngrep

Sone 1: Områder 3-5 km fra tyngre tekniske inngrep

Sone V: Områder mer enn 5 km fra tyngre, tekniske inngrep (villmarkspregede

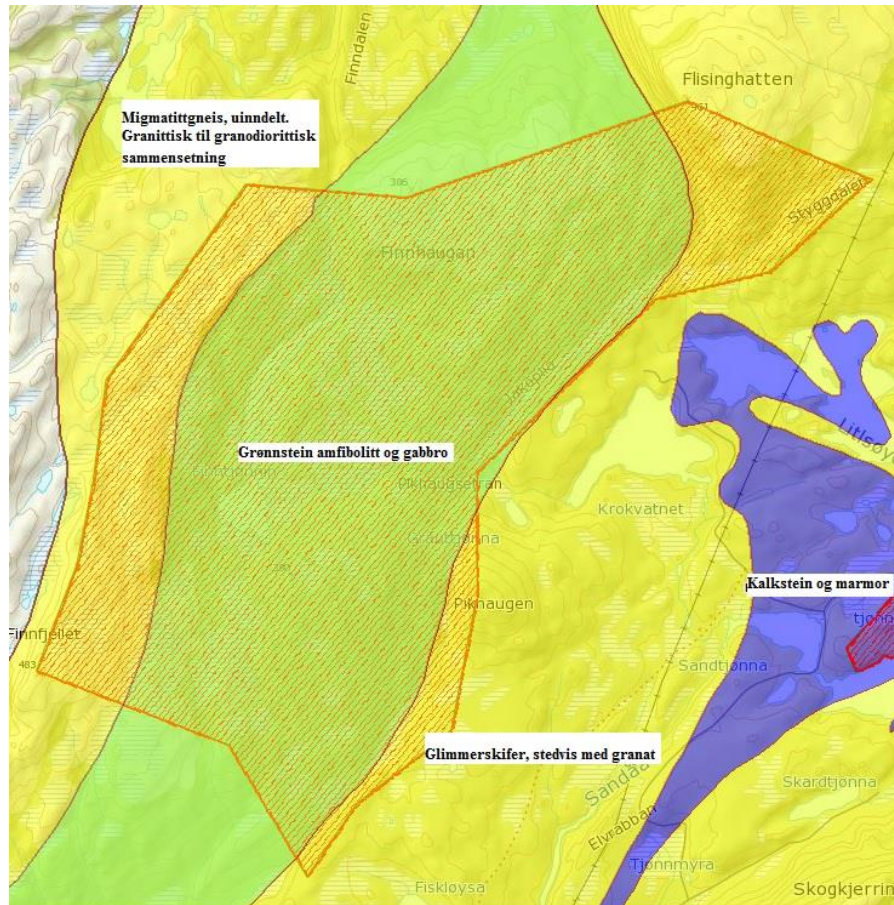
2.3 TOPOGRAFI

Finntjønnin naturreservat er kupert og består av områder i østhellingen på fjellmassivet Finnfjellet. Hovedsakelig er området eksponert mot sørøst men de mange søkkene, skrentene og kollene gjør at alle eksposisjonsretninger er representert.

2.4 GEOLOGI

I mesteparten av området består berggrunnen av amfibolitt og glimmerskifer. I vest kan man finne en stripe med diorittisk til granittisk gneis og migmatitt, mens noen steder øst i området er det amfibolitt og glimmerskifer med innslag av kalkspatmarmor.

Løsmassene er ujevnt fordelt i terrenget, med avskrapte grunne forhold til fjells og tykkere avsetninger i søkk og hellinger. Det finnes også noe grov rasmark i de bratteste hellingene. Området består således av både rike og fattige bergarter.



Figur 3: Berggrunn i Finntjønne naturreservat

2.5 VEGETASJONGEOGRAFI

Reservatet ligger i mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone og klart oseanisk vegetasjonsseksjon. Klimaet preges av kjølige somre, milde vintre og spesielt høy nedbørshyppighet, noe som gir et humid klima.

2.6 BRUKSHISTORIE

Området har blitt brukt til skogbruk og har vært gjennomhogd i tidligere år. I østre deler av reservatet har det vært drevet bestandsskogbruk med plantefelt etablert på 1970- og 80-årene, hovedsakelig i områder under 250 m.o.h.

Det har også blitt brukt som beiteområde tidligere, og det var seterdrift på Finntjønnstu som ligger ved utløpet av søndre Finntjønn (Finntjønnbekken) frem til slutten av 1940-årene. Finntjønnstu har feilaktig fått benevnelsen Mætensætra i Statens kartverk. Frem til ca. 1890 var det også seterdrift på Melasetran som ligger vest for nordre Finntjønn i naturreservatet. Rett utenfor naturreservatet ligger Hunnasetran (sør for reservatet) og Pikhaugsetran (øst for reservatet). Her var det aktiv seterdrift frem til henholdsvis ca. 1800 og ca. 1920. I 1936 ble Landego samarbeidslag etablert og frem til ca. 1980 ble området benyttet til utmarksbeite for sau. I dag er det kun sporadisk at sau beveger seg inn i naturreservatet.

2.7 BIOLOGISKE VERDIER

Området er dominert av fattig barskog, med skrinnskog og fattig furuskog på ryggen. Furuskogen har røsslyng-blokkbærutforming og er også stedvis av grunnlendt knauskog type. Det kommer også ofte gran her. Blåbærgranskog finnes i liene og fuktig granskog i søkkene. Lokalt og på små arealer finner man også rikere vegetasjonstyper. Blåbærgranskog er den vanligste skogtypen, men det finnes også noe lågurtskog og storbregneskog. I lågurtskogen kan man blant annet finne arter som liljekonvall, hengeaks og krattfiol.

Den mest frodige granskogen finnes i liene ved Finntjønnin. Her veksler skogen mellom fuktig og rik storbregneskog, samt høystaudeskog langs bekker og søkk med blant annet gulstarr, firblad, sumphaukeskjegg, turt og tyrihjelmsk.

I vestsloppen på Flisinghatten finnes almeskog på bratt rasmark. Her inngår mye rogn, bjørk og selje, samt at det er sparsomt med gran. Det er her den rikeste floraen i Finntjønnin naturreservat er, med arter som kranskonvall, turt, ormetegl, krattmjølke, brunrot, skogsvinerot, liljekonvall, skogstjerneblom, hengeaks og krattfiol.

I søkkene finnes ofte langstrakte myrer, en naturtype som også er vanlig i liene, men da som bakkemyr i mosaikk med skrinnskog. Rikmyr finnes også, men mest i sig og i bunnen av produktive granlier. Arter som er funnet på myrene her er blant annet engmarihand, gulstarr, klubbstarr, breiull, sveltull, jåblom og dvergjamne.

Mangelen på død ved og gamle trær er gjennomgående i området, men tilstanden forbedres noe i kjerneområdene. Spesielt Finntjønnin har grovere og høyvokste trær. Dog har det også et halvåpent preg pga. dårlig foryngelse etter gjennomhogst. Skogen ved Flisinghatten har et mer uryddig preg samt at den er betinget av bratt terreng. Det er i tillegg en del vindfall noe som har bidratt til å gi området biologisk verdi med flere arter, og god foryngelse. Det er også innslag av gamle læger her. Furuskogen i området er hardt påvirket av hogst, og gir et glissent og skrint inntrykk. Trærne har brukbar aldersspredning, men er småvokste og mangelen på gamle trær (200 år +) og dødved er tydelig. Rundt Finntjønnin er trærne noe eldre, og blant annet er det funnet gamle individer med vridd stamme, flat krone og tørre greiner her. Det er også en større andel av gadd og læger her enn i resten av området.

Det er tre kjerneområder i Finntjønnin naturreservat; Flisinghatten S, Finntjønnin og Pikhaugen SV.

Flisinghatten er et område på 199 dekar med naturtypen gammel barskog. Området er sammensatt og i sør finnes mest steinete storbregne- og småbregnegranskog. I nordvest er det en vestvendt brattskrent med rasmarkspreget alm-lindeskog, samt mye boreale løvtrær. Selv om skogtypen benevnes som alm-lindeskog mangler treslaget lind.

Granskogen er kompakt, tung, relativt godt sjiktet og fuktig. Her finnes store mengder vindfelte trær, noe som gjør at det er en større andel trær i oppløsningsfase her enn i resten av naturreservatet. Det er mye læger, men nedbrytningsstadiene er dårlig fordelt. I brattskrenten finnes en god andel eldre alm.

Det biologiske mangfoldet er ikke spesielt rikt, men området har allikevel klare verdier knyttet til gammel, fuktig granskog til rik edellauvskog i rasmark. En rødlistede art ble funnet i dette kjerneområdet; svartonekjuke (NT), i tillegg til tre kandidatarter (langnål (NT), mjøldråpelav (VU) og huldrelav (NT)). Området har derfor fått verdi B – regionalt viktig.

Finntjønnin er et område på 577 dekar med naturtypen gammel granskog. Området består av sør-, øst- og nordvendte lier rundt Finntjønnin (nordre og søndre Finntjønn), og er ganske stort. Store deler av området består av frodig storbregne- og høystaudegranskog. Skogen er i hovedsak høyvokst og grov, virkesrik og kompakt aldersfase. Den mangler allikevel eldre trær og dødvedelementet i stor grad som et resultat av tidligere plukkhogst. Skogen er imidlertid på god vei til å hente seg inn igjen.

Artsmangfoldet er vurdert som moderat, med funn av få signalarter. Antagelig kan det være en del jordboende sopp i området, men feltundersøkelsen ble utført noe tidlig på året for denne gruppen. Det ble allikevel funnet tre hensynskrevende sopparter (Rustdoggnål, svartonekjuke og gammelgranskål). Området ansees som verdifullt, spesielt hvis man ser det i forhold til resten av Bangdalsområdet. Området har fått verdi B, noe som indikerer at det er en viktig lokalitet.

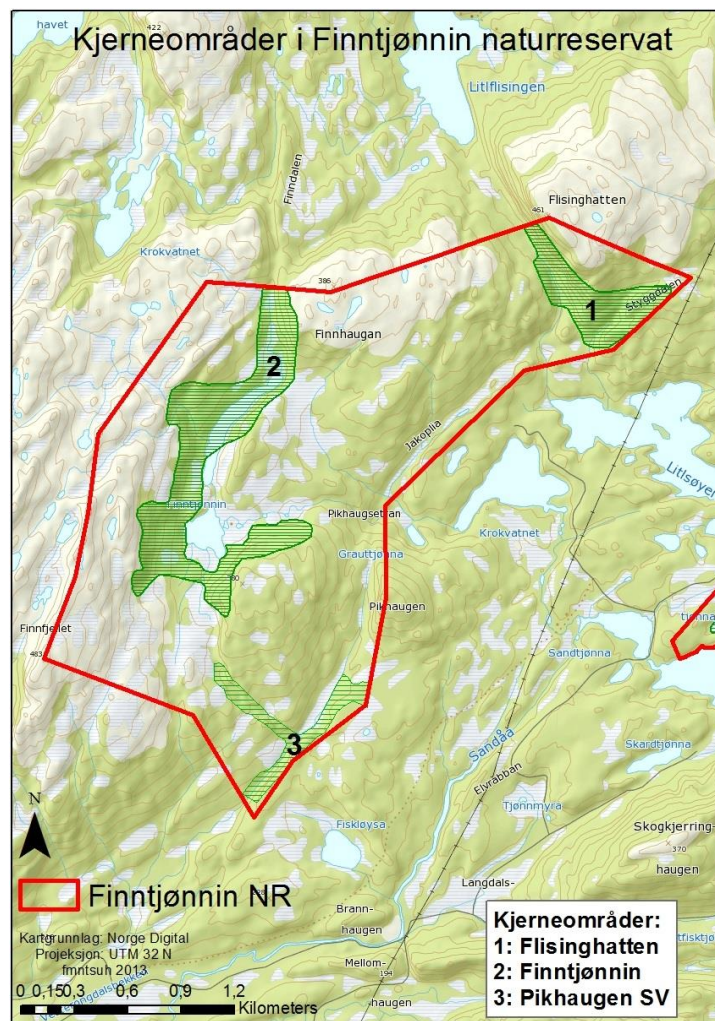
Kjerneområder

Et kjerneområde er et område som er spesielt viktig i forhold til biologiske verdier innenfor totalarealet. Et slikt område har gjerne en større tetthet av nøkkelementer/strukturer og/ eller indikatorarter/rødlistede arter.

Naturtyper

Norsk rødliste for naturtyper kom i 2011 (Lindgaard & Henriksen). Denne er basert hovedsakelig på grunntyper i det nye kartleggingssystemet NiN (Naturtyper i Norge). Man vurderer hvor truet en naturtype er ut fra prosentvis reduksjon i areal i løpet av de siste 50 år.

Pikhaugen SV er en lokalitet på 131 dekar med naturtypen gammel granskog. Området består av korte, vestvendte hellinger og går langs en bekkedal, samt et trangt bekkesøkk som faller på tvers fra vest. Skogen er fuktig, tung og kompakt med småbregne- og blåbærskogutforming. Grove trær, spredt med dødved, plukkhogstpreget og typisk aldersfaseskog. Området har ikke blitt nøyere undersøkt i forhold til arts mangfold, men det finnes mye gubbeskjegg her (lav). På grunn av den begrensede kartleggingen av området er verdien foreløpig satt til C – lokalt viktig.



Figur 4: Kjerneområder i Finntjønnin naturreservat

Rødlistearter

Siste norske rødliste for arter ble offentliggjort i 2010 (Kålås et al.). Rødlistens kategorier er RE (regionalt utryddet), CR (kritisk truet), EN (sterkt truet), VU (sårbar), NT (nær truet) og DD (datamangel). Kategoriene er inndelt etter artenes sannsynlighet for å dø ut over tid.

Svartelistede arter

Norsk svarteliste for arter ble presentert i 2007 (Gederaas et al.). Svartelistede arter blir delt i tre kategorier: LR (lav risiko), UR (ukjent risiko) og HR (høy risiko).

Bevaringsmål

Bevaringsmål definerer den tilstanden en ønsker en naturkvalitet i verneområdet skal ha. Bevaringsmål skal være målbare. Det vil si at de skal presiseres gjennom mål for areal, nødvendige strukturer/prosesser og/eller forekomst av bestemte arter osv.

3 BEVARINGSMÅL

I samsvar med verneformålet vil det være hensiktsmessig å knytte bevaringsmålene opp mot skogen og de øvrige naturtypene i området. Bevaringsmål bør i tillegg knyttes opp mot tilstanden til naturreservatet. Et bevaringsmål skal være målbart og fungere i praksis. Det er derfor viktig at bevaringsmålet ikke stiller for store eller urealistiske krav til innsats og målemetode. Bevaringsmålene er laget for et langsiktig perspektiv, selv om forvaltningsplanen kan revideres etter behov, og i alle fall innen 10

år.

Art/naturtype	Forekomst	Bevaringsmål
Gammel granskog	Alle tre kjerneområdene (907 daa)	Skogen skal ha en naturlig utvikling, slik at den i fremtiden vil inneholde alle aldersklasser, samt flere forskjellige stadier av nedbrytning. Arealet skal ikke minke.
Rødlistede arter	Hele naturreservatet	Populasjonene skal ivaretas.
Svartelistede arter	Hele naturreservatet	Det skal ikke forekomme slike arter i naturreservatet.

4 BRUKERINTERESSER

De viktigste brukerinteressene i området er jakt, fiske, friluftsliv og reindrift. Hytta midt inne i naturreservatet er i alminnelig bruk.

4.1 GRUNNEIERE

Hele området eies av Statskog Gnr./Bnr. 87/1 (Vesterå og Landego statsallmenning). Overhalla fjellstyre administrerer rettighetene etter fjelloven. Statskog har sitt hovedkontor i Namsos og kan kontaktes via deres hjemmeside www.statskog.no.

4.2 JORD- OG SKOGBRUK

I dag er det lite av både jord- og skogbruk i Finntjønnin, men historisk har det vært begge deler. Imidlertid ble det i de østre delene av reservatet drevet aktivt skogbruk frem til verneprosessen startet. Området har også vært benyttet i forbindelse med setring og utnyttelse av utmarksbeite (se punkt 2.6), med den aktivitet det fører med seg.

Mål

Forvaltningen av Finntjønnin skal ikke være til hinder for tradisjonelt landbruk i form av utnyttelse av utmarksbeite til små- og storfe.
Landbruksdriften skal forgå innenfor rammen av verneforskriften.

Retningslinjer

- Beiting er tillatt etter verneforskriften
- Beiterett reguleres etter annet lovverk i statsallmenningen (fjelloven).
- Vedlikehold av bygninger som er i bruk ved vernetidspunktet er tillatt uten søknad, men eventuell motorisert ferdsel i forbindelse med vedlikehold må omsøkes.
- Vedlikeholdet skal ikke føre til endring i byggets størrelse eller fasade. Vedlikehold av hytta bør skje i samsvar med tradisjonell byggeskikk.
- Om det blir behov for akutt utfrakt av skadde dyr fra naturreservatet, og det ikke oppnås kontakt med oppsynet, kan beskjed gis i etterkant av transporten. Eventuelle terrengskader som oppstår vil man kunne få krav om at blir utbedret.
- En anser behovet for ytterligere anlegg i verneområdet som lite. Søknader om nye tekniske anlegg må være begrunnet, og det er i utgangspunktet ønskelig at slike ligger utenom reservatet.

Bestemmelser

Jf. verneforskriften § 3 **Vernebestemmelser**

- Pkt. 1, *Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter og sopp (inkludert lav) eller deler av disse fra reservatet. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt.*
- Pkt. 2, *Dyrelivet, herunder reirplasser og hi-områder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Utsetting av dyr er forbudt.*

Jf. verneforskriften § 4 **Generelle unntak fra vernebestemmelsene**

Vernebestemmelsene i § 3 annet ledd er ikke til hinder for:

- Pkt. 1 *Beiting*
- Pkt. 7, *Vedlikehold av anlegg og innretninger som er i bruk på vernetidspunktet.*

Jf. Verneforskriften § 6 **Generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene**

Ferdselsbestemmelsene i § 5 er ikke til hinder for:

- Pkt. 1, *Nødvendig motorferdsel i forbindelse med uttransport av syke og skadde bufe. Kjøretøy som benyttes skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til ansvarlig oppsyn for verneområdet i forkant av kjøringen.*

Jf. verneforskriften § 7 **Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser**

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

- Pkt. 3, *Nødvendig motorferdsel for vedlikehold av anlegg og innretninger som nevnt i § 4 pkt. 7.*
- Pkt. 15, *Nødvendig motorferdsel i forbindelse beiting som nevnt i § 4 pkt. 1. med oppføring av gjerder og samleanlegg for beite, jf. § 7. nr. 14.*

4.3 REINDRIFT

Området blir brukt som vinterbeite for rein. I tillegg ligger det to oppsamlingsområder tett opptil og noe overlappende med vernegrensene, ett i nord og ett i vest. Reindriften reguleres i all hovedsak gjennom reindriftsloven.. Bevaring av det samiske naturgrunnet inngår som en del av formålet for vernet, jf. § 1.

Nødvendig bruk av snøscooter i reindriften, er direkte tillatt i forskriften mens diverse andre tiltak omtales i § 7, spesifiserte dispensasjonsbestemmelser, og tillates etter søknad. Dette gjelder f.eks. barmarkskjøring og oppsetting av anlegg. Barmarkskjøring er behandlet i reindriftsloven. Her heter det at barmarkskjøringen skal beskrives i distriktsplanen med bruksregler, og at barmarkskjøring skal begrenses til det nødvendige og fortrinnsvis foregå etter faste leier. En god distriktsplan vil derfor også være viktig for forvaltningen av reservatet, og barmarkskjøring og tiltak vil kunne godkjennes med bakgrunn i distriktsplanen.

Forvaltningsmyndigheten har som intensjon å kunne innvilge flerårige tillatelser basert på beskrivelse i distriktsplanen.

Sametinget er forvaltningsmyndighet for samiske kulturminner og alle tiltak som kan gjøre skade/forringe samiske kulturminner må forelegges Sametinget.

Mål

Finntjønns naturreservat skal forvaltes slik at reindriftsnæringen fortsatt kan bruke området på samme måte som tidligere.

Retningslinjer

- Beiting er tillatt etter verneforskriften.
- Reindriften skal i hovedsak reguleres gjennom reindriftsloven.
- Gjeldende nasjonal rovdyrpolitikk skal sammen med viltlovgivningen legges til grunn ved forvaltning av rovdyr i naturreservatet.
- Det kan være praktisk at det gis flere års tillatelser. Basis for flerårige tillatelser er at drift og tiltak er konkret beskrevet i distriktsplan. Distriktsplanen kan da legges til grunn for tillatelser og forvaltningen. Hvis tiltak ikke er konkret beskrevet i distriktsplanen så kan det gis engangs tillatelser.
- For at snøscooterkjøring for leiekjørere skal være lovlig må skriftlig tillatelse til enhver tid kunne fremvises.
- Reindriften har ingen anlegg eller innretninger i bruk på vernetidspunktet. Vedlikehold av slike vil dermed ikke være aktuelt.
- Med midlertidige anlegg menes her anlegg som har en varighet på inntil en sesong. Oppsetting av slike anlegg må omsøkes.
- Uttak av ved til brensel følger bestemmelsene i verneforskriften i forhold til bålbrekking (Jfr. § 4 pkt. 9). Siden det ikke finnes reindriftsanlegg i naturreservatet i dag vil muligheten til å ta ut virke på stedet (Jfr. § 7 pkt. 11) bli vurdert samtidig som en eventuell søknad om midlertidige anlegg.
- Pr. dags dato finnes det ikke drivings- og kjøroleier i forbindelse med reindrift i Finntjønns naturreservat. Eventuell rydding vil bli vurdert hvis dette blir aktuelt.

Bestemmelser

Jf. verneforskriften § 4 **Generelle unntak fra vernebestemmelsene**

Vernebestemmelsene i § 3 pkt. 1 er ikke til hinder for:

- Pkt. 1, *Beiting*
- Pkt. 7, *Vedlikehold av anlegg og innretninger som er i bruk på vernetidspunktet.*
- Pkt. 9, *Skånsomt uttak av virke for enkelt friluftsliv og bål på stedet. Tørr gran og tørr furu (gadd) skal ikke felles.*
- Pkt. 10, *Skjæring av sennagress til fottøy, uttak av ris til gammer og uttak av materialer til duodji/tradisjonell samisk husflid og tradisjonelle samiske bruksgjenstander. Bestemmelsen gjelder ikke skjæring eller uttak av plantearter som står på den til enhver tid gjeldende norske rødlisten, eller uttak av særegne vekstformer på trær (for eksempel rikuler).*

Jf. verneforskriften § 6 **Generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene**

Ferdselsbestemmelsene i § 5 annet ledd er ikke til hinder for:

- Pkt. 3, *Nødvendig bruk av snøscooter på snødekt mark i forbindelse med reindrift. Leiekjørere for reineiere eller reindriftsansvarlig må medbringe skriftlig dokumentasjon/avtale med oppdragsgiver for at kjøringen skal være lovlig.*

Jf. verneforskriften § 7 **Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser**

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

- Pkt. 3, *Nødvendig motorferdsel for vedlikehold av anlegg og innretninger som nevnt i § 4 pkt. 7.*
- Pkt. 8, *Nødvendig bruk av lett terrengkjøretøy på barmark ved utøvelse av reindrift.*
- Pkt. 9, *Start og landing med helikopter i forbindelse med reindrift.*
- Pkt. 10, *Oppføring av gjerder og samleanlegg av midlertidig karakter i forbindelse med reindrift.*
- Pkt. 11, *Reindriftens nødvendige uttak av bjørk til brensel og for vedlikehold av lovlig oppsatte reingjerder og annet reindriftsutstyr, i samsvar med forvaltningsplan.*
- Pkt. 12, *Rydding av eksisterende drivingslei og kjørelei i reindriften, i samsvar med forvaltningsplan.*
- Pkt. 15, *Nødvendig motorferdsel i forbindelse med beiting som nevnt i § 4 pkt. 1.*

For reindriften kan det gis flerårige tillatelser som koordineres med og tas inn i distriktsplan i henhold til reindriftsloven, slik at næringen kan utøves på en

4.4 JAKT, FANGST OG FISKE

Mål

Jakt, fangst og fiske skal kunne utføres i samsvar med gjeldende lovverk.
Verneverdiene skal ikke skades under utførelsen av aktivitetene.

Retningslinjer

- Jakt og fiske administreres av fjellstyret.
- Jakt reguleres av viltloven.
- Fiske reguleres av lakse- og innlandsfiskeloven.
- Motorisert uttransport av felt storvilt skal ikke føre til terrengskade av betydning. Ved behandling av søknader om uttransport med andre kjøretøy enn lett terrenggående beltekjøretøy, vil dette være et vesentlig krav. Ved terrengskade av betydning kan tiltakshaver bli stilt til ansvar, og det kan eventuelt bli stilt krav om oppretting av skadene.
- Med «skånsomt uttak av virke» menes at det er lov å fjerne noe kvist for å bedre sikt, men det er ikke lov å ta ned hele stander eller enkelttrær.

Bestemmelser

Jf. verneforskriften § 4 **Generelle unntak fra vernebestemmelsene**

Vernebestemmelsene i § 3 annet ledd er ikke til hinder for:

- Pkt. 2, *Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.*
- Pkt. 3, *Skadefelling av store rovdyr i samsvar med gjeldene lovverk.*
- Pkt. 4, *Fjerning av mindre mengder kvist i forbindelse med storviltjakt.*
- Pkt. 5, *Oppsetting av midlertidige mobile jakttårn i forbindelse med storviltjakt.*

Jf. verneforskriften § 6 **Generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene**

Ferdselsbestemmelsene i § 5 annet ledd er ikke til hinder for:

- Pkt. 2, *Nødvendig uttransport av felt elg og hjort med lett terrenggående beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.*

Jf. verneforskriften § 7 **Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser**

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

- Pkt. 2, *Nødvendig uttransport av felt elg og hjort med andre kjøretøy enn nevnt i § 6 annet ledd pkt. 2*
- Pkt. 7, *Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.*

4.5 FRILUFTSLIV

Mål

Forvaltningen av Finntjønne skal bidra til å fremme naturopplevelser gjennom tradisjonelt og enkelt friluftsliv, med liten grad av tilrettelegging. Utøvelse av friluftsliv skal ikke være til skade for verneverdiene eller til ulempe for de tradisjonelle næringene reindrift og landbruk.

Retningslinjer

- Det alminnelige, tradisjonelle og uorganiserte friluftslivet til fots etter allemannsretten i friluftsløven kan skje i naturreservatet. Dog skal ferdselen skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.
- Hunder holdes i bånd jfr. båndtvangen (1. april-20. august).
- Et fåtall telt, en skoleklasse på tur eller tradisjonell turvirksomhet til fots i regi av ideelle foreninger, barnehager mv, regnes ikke som større arrangement og omfattes ikke av forbudet. Større teltleire og arrangementer må søkes. I tvilstilfeller skal aktiviteten søkes.
- I verneforskriften § 4 står det at eksisterende stier kan ryddes (uten søknad). Dette gjøres ved å skjære vekk den delen av treet som ligger over stien, slik at stien åpnes igjen. Nedfall skal ikke fjernes fra naturreservatet. Bestemmelsen gjelder innenfor stiens eksisterende bredde.
- Med «skånsomt uttak av virke» menes at man kan ta småkvist og understander og bruke til bål, men å ta ned hele enkeltindivider av trær er forbudt. Det er også tillatt å brenne medbrakt ved.
- Siden det ikke finnes veier i Finntjønne naturreservat følger det at bruk av sykkel og hest med kjerre er forbudt innenfor verneområdet.
- Annen bruk av hest som fremkomstmiddel bør skje langs de eksisterende stiene, og skal uansett ikke sette spor av betydning.

Bestemmelser

Jf. verneforskriften § 3 **Vernebestemmelser**

- Pkt. 1, *Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter og sopp (inkludert lav) eller deler av disse fra reservatet. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt.*
- Pkt. 2, *Dyrelivet, herunder reirplasser og hi-områder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Utsetting av dyr er forbudt.*
- Pkt. 3 (...) *Forsøpling er forbudt. (...)*
- Pkt. 4, *Bruk av naturreservatet til teltleirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.*

Jf. verneforskriften § 4 **Generelle unntak fra vernebestemmelsene**

Vernebestemmelsene i § 3 annet ledd er ikke til hinder for:

- Pkt. 6, *Sanking av bær og mat-sopp.*
- Pkt. 8, *Rydding av eksisterende stier, dvs. fjerning av greiner og nedfall over stien.*
- Pkt. 9, *Skånsomt uttak av virke for enkelt friluftsliv og bål på stedet. Tørr gran og tørr furu (gadd) skal ikke felles.*

Jf. verneforskriften § 5 **Regulering av ferdsel**

- Pkt. 2, *Bruk av sykkel, hest og kjerre utenom eksisterende veier er forbudt.*

Jf. verneforskriften § 6 **Generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene**

Ferdselsbestemmelsene i § 5 annet ledd er ikke til hinder for:

- Pkt. 3, *Skånsom ridning*

Jf. Verneforskriften § 7 **Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser**

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

- Pkt. 6, *Avgrenset bruk av reservatet som angitt i § 3 nr. 4.*

4.6 HYTTE

Det ligger ei gammel seter ved vannet som heter Finntjønnin. Setra ble før kalt Finntjønnstu, men nå brukes den kun som hytte. Finntjønnstu har feilaktig fått benevnelsen Mætensætra i Statens kartverk.

Mål

Antall bygninger og størrelsen på disse skal ikke øke eller endre landskapsbildet innenfor naturreservatet.

Retningslinjer

- Vedlikehold av bygninger som er i bruk ved vernetidspunktet er tillatt uten søknad, men eventuell motorisert ferdsel i forbindelse med vedlikehold må omsøkes.
- Med vedlikehold menes med jevne mellomrom behov for å foreta utskiftinger på grunn av slitasje, vær og vind og andre påførte skader.
- Vedlikeholdet skal ikke føre til endring i byggets størrelse eller fasade. Vedlikehold av hytta bør skje i samsvar med tradisjonell byggeskikk.
- Hytteeier kan få tillatelse til å frakte utstyr, ved og materialer til sin hytte med snøscooter, etter søknad. Traséene som brukes til hytta i Finntjønnin er avhengig av vinterføre. Mest vanlig og fordelaktig er det å bruke trasé fra Korkvassdammen og innkjøring sør og vest for Pikhaugen (Alt. 1). En annen god tatt mulighet er å kjøre inn fra veg til Bangdalen og opp Vestrongdalen (Alt. 2)(se vedlegg). Karttrasé skal vedlegges i en eventuell søknad om motorferdsel. Det kan gis flerårstillatelser.
- Hvis det foreligger tillatelse fra grunneier, i Finntjønnin er dette Statskog, kan forvaltningsmyndigheten godkjenne uttak av ved til hytta i området. Uttaket av ved skal ikke foregå i kjerneområdene, og skal fortrinnsvis gjelde bjørk. Tørr gran og tørr furu (gadd) skal ikke felles (Jf. § 4 pkt. 9).

Bestemmelser

Jf. verneforskriften § 4 **Generelle unntak fra vernebestemmelsene**

Vernebestemmelsene i § 3 er ikke til hinder for:

- Pkt. 7, *Vedlikehold av anlegg og innretninger som er i bruk på vernetidspunktet*

Jf. verneforskriften § 7 **Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser**

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

- Pkt. 3, *Nødvendig motorferdsel for vedlikehold av anlegg og innretninger som nevnt i § 4 pkt. 7.*
- Pkt. 13, *Nødvendig transport av ved, materialer og utstyr til hytte i verneområdet etter fastlagt trasé.*
- Pkt. 14, *At grunneier (Statskog) kan utvise ved til hytte i verneområdet etter flerårig plan.*

Tiltak: Få på plass flerårig plan for uttak av ved.

4.7 MOTORFERDSEL

Mål

Motorferdsel i Finntjønnin skal holdes på et minimalt nivå. Skjemmende kjøreskader i terrenget skal ikke forekomme.

Retningslinjer

Informasjon om motorferdsel i forbindelse med øvrige brukerinteresser finnes i de respektive underkapitlene:

- Jord og skogbruk, kap. 4.2
- Reindrift, kap. 4.3
- Jakt og fiske, kap. 4.4
- Friluftsliv, kap. 4.5
- Hytter, kap. 4.6

Bestemmelser

Jf. § 5 Regulering av ferdsel

- Pkt. 1, Motorferdsel til lands og til vanns er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.

Jf. § 6 Generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene

Ferdselsbestemmelsene i § 5 er ikke til hinder for:

- Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. **Unntaket gjelder ikke øvelseskjøring.**

Jf. § 7 Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

- Nødvendig motorferdsel i forbindelse med øvingsvirksomhet knyttet til formål nevnt i § 6 første ledd.

4.8 TEKNISKE INNGREP

Det er en nyere hogstflate rett sør for Flisinghatten kjerneområde.

5 FORVALTNINGSOPPGAVER OG TILTAK

5.1 RETNINGSLINJER

Tiltak som planlegges iverksatt skal ikke gå ut over formålsparagrafen i verneforskriften. Det er kun forvaltningsmyndigheten, eller de forvaltningsmyndigheten bestemmer, som har lov til å iverksette tiltak innenfor naturreservatet. I naturreservat der vern av barskog er hovedformålet, skal det vanligvis ikke gjennomføres noen form for skjøtsel. I disse områdene skal det skje en naturlig utvikling der de naturlige økologiske prosessene skal kunne finne sted. I Finntjønnin vil tiltakene dreie seg mest om overvåking av naturkvalitetene.

5.2 OPPSYN

Med vernevedtaket oppstod det behov for å føre kontroll med at verneforskriftene og eventuelle dispensasjonsvedtak overholdes. Et effektivt og faglig dyktig naturoppsyn er derfor viktig for å kunne følge med i utviklingen i verneområdene – både når det gjelder naturtilstanden og bruken av området. Oppsynet i Finntjønnin utføres av eller på oppdrag fra SNO.

5.3 TILTAK

Aktuelle aktører i arbeidet med gjennomføring av tiltak er SNO, grunneier, eventuelle eksterne konsulenter, etter initiativ fra forvaltningsmyndigheten.

5.3.1 TILTAK 1: MERKING MED VERNESKILT.

Beskrivelse: Verneskilt settes opp i aktuelle knekkpunkt og innfallsporter til naturreservatet, etter oppdrag fra SNO. Utføres i løpet av 2014.

5.3.2 TILTAK 2: OPPFØRING AV INFORMASJONSPLAKAT.

Beskrivelse: Forvaltningsmyndigheten utformer informasjonsplakat og setter de ut i samråd med SNO og kjentfolk. Hensikten med informasjon i forbindelse med verneområder, er å veilede og skape økt forståelse for vern av arter og naturtyper. Dette innebærer å gi de som ferdes i verneområdene kunnskap om hvilke verdier som finnes og om hva som er tillatt og ikke tillatt i verneområdet. Arbeidet utføres i løpet av 2014.

5.3.3 TILTAK 3: KARTFESTE KJØRETRASÉENE TIL HYTTA MED GPS.

Beskrivelse: Det hadde vært nyttig å få en mer nøyaktig oversikt over hvor de to alternative kjørerutene til hytta i naturreservatet går. Dette for å kunne lage bedre kart og for å få en bedre oversikt over rutene. Arbeidet utføres av eiere av hytta, i løpet av 2014.

5.3.4 TILTAK 4: OVERVÅKE DEN GAMLE GRANSKOGEN

Beskrivelse: Kjerneområdene befares hvert 5 – 10. år og tilstanden til gammelskogen vurderes. Samtidig bør også området undersøkes for rød- og svartelistede arter. Rødlisteartene som er funnet i reservatet i dag, ivaretas best ved å ivareta gammelskogen. Fremmede arter skal fjernes. FMNT har ansvaret for dette tiltaket.

5.3.5 TILTAK 5: FLERÅRIG PLAN FOR UTTAK AV VED

Beskrivelse: Verneforskriften sier i § 7 Spesifiserte dispensasjonbestemmelser at grunneier (Statskog) kan utvise ved til hytte i naturreservatet etter flerårig plan. Den flerårige planen vil danne grunnlaget for at forvaltningsmyndigheten (Fylkesmannen i Nord-Trøndelag) kan innvilge dispensasjon fra verneforskriften for uttak av ved til hytte. Eier av hytta tar initiativ ovenfor Statskog for å få utarbeidet planen.

6 SAKSBEHANDLING

6.1 GENERELT

Hva som er tillatt, og hva som kan tillates etter dispensasjon finner man i verneforskriften, samt beskrevet under brukerinteresser i denne forvaltningsplanen. Jf. verneforskriften § 8 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig (...). Søknader om dispensasjon fra vernebestemmelsene for Finntjønnin sendes til FMNT. Normalt vil verneforskriften ha strengere bestemmelser enn det som gjelder etter annet lovverk. Søknader vurderes derfor først etter verneforskriften, før den eventuelt vurderes etter annet lovverk. Avslag etter verneforskriften kan ikke overstyres etter annet lovverk. Kommunene er forvaltere etter plan- og bygningsloven. Det er viktig at en i all saksbehandling gjør en samlet vurdering i forhold til tiltakets virkning på alle typer verneverdier og forholdet til øvrige bruksinteresser. Tiltaket skal ikke ha negativ virkning på vernets formål.

Det følger av alminnelig forvaltningsrettslige regler at forvaltningsmyndigheten kan stille vilkår knyttet til tillatelser, såfremt vilkårene har saklig sammenheng med

tillatelsen. I denne forvaltningsplanen vil dette være for å ivareta verneformålet. I noen tilfeller har retningslinjene i forvaltningsplanen forslag til vilkår, men uansett må forvaltnings-myndigheten alltid vurdere om det skal settes vilkår, og hvilke, for å ivareta verneformålet i hver enkelt sak.

Det er også viktig å merke seg at det øvrige lovverket gjelder i tillegg til verneforskriften. I en byggesak vil man for eksempel både trenge en tillatelse etter verneforskriften og en tillatelse etter plan- og bygningsloven. Motorferdsel i naturreservatet reguleres av verneforskriften. Men det kreves også kommunens godkjenning og grunneierens tillatelse (Jf. motorferdselloven).

Ved eventuelle brudd på vilkårene gitt i tillatelsen/dispensasjonen har den forvaltnings-myndighet som har gitt tillatelsen/dispensasjonen anledning til å tilbakekalle eller omgjøre vedtaket. Slike vurderinger vil alltid bli gjort av forvaltningsmyndigheten når den får kjennskap til brudd og vil også være en del av vurderingsgrunnlaget ved behandling av senere søknader. Det er derfor viktig at naturoppsynet og politi straks orienterer fylkesmennene om brudd på vernebestemmelsene. Om det blir oppdaget skader i terrenget etter aktivitet kan forvaltningsmyndigheten kreve oppretting på brukers regning. Med naturoppsyn menes all oppsynsvirksomhet som utføres i naturreservatet i regi av politiet og SNO, samt de som SNO kjøper oppsynstjenester fra.

6.2 ROLLENE TIL INVOLVERTE AKTØRER

6.2.1 MILJØDIREKTORATET

Miljødirektoratet er klageinstans for alle enkeltvedtak fattet med hjemmel i verneforskriften. Klage sendes til Fylkesmannen som vurderer om klagen kan tas tilfølge. Hvis ikke oversendes den Miljødirektoratet for endelig vedtak.

6.2.2 FYLKESMANNEN I NORD-TRØNDELAG

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag (FMNT) er forvaltningsmyndighet for Finntjønne naturreservat, i forhold til verneforskriften. FMNT har ansvaret for at all forvaltning innen verneområdet er i tråd med verneformålet. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag ved reindriftsavdelingen er faginstans i reindriftssaker.

Forvaltningsmyndigheten skal i sitt arbeid:

- Søke samarbeid med kommunene, grunneiere, fjellstyrer, brukere, lokalt og sentralt naturoppsyn, politi, interesseorganisasjoner og andre relevante myndigheter
- Legge vekt på informasjon og holdningsskapende arbeid.
- Forvalte naturreservatet etter best mulig tilgjengelig kunnskap og peke på eventuelle behov for ny kunnskap, både når det gjelder natur og kultur.
- Overvåke naturverdiene og vurdere oppnåelse av bevaringsmålene.

- Ta initiativ til skjøtselsplaner og tiltak dersom dette er nødvendig av hensyn til verneformålet.

6.2.3 *STATENS NATUROPPSYN (SNO)*

SNO er miljøforvaltningens operative feltorgan. SNO fører tilsyn med naturtilstanden og at bestemmelsene i miljølovgivningen blir overholdt. Veiledning og informasjon er en viktig del av dette arbeidet. Samtidig utfører SNO registrering, tiltak og skjøtsel på oppdrag fra forvaltningsmyndigheten. Tilsynsoppgaven er todelt og retter seg både mot tilsyn med naturtilstanden og tilsyn med menneskets atferd i naturen.

Prioritering av forvaltningsoppgaver gjøres i samarbeid med forvaltningsmyndigheten, samt at forvaltningsmyndigheten årlig bestiller gjennomføring av konkrete oppdrag.

Gjennom bestillingsdialogen mellom Statens naturoppsyn og forvaltningsmyndigheten blir det dessuten hvert år fordelt økonomiske tilskudd til tiltak i verneområdene.

Forvaltningsmyndigheten utarbeider ei prioritert liste over tiltak og arbeidsoppgaver som er planlagt gjennomført det kommende året. Liste med prioriterte tiltak blir sendt SNO sentralt tidlig i desember og tildelingen skjer i løpet av mars påfølgende år.

6.2.4 *KOMMUNEN*

Kommunen har generelt ansvar for arealforvaltning og allmenne interesser. Kommunen forvalter blant annet lov om motorferdsel i utmark, plan og bygningsloven, friluftsløven og forurensningsloven.

6.2.5 *FJELLSTYRENE*

Fjellstyrene administrerer bruksretter etter fjelloven og driver tilretteleggingsarbeid for allmennheten. De skal etter lovens pkt.3 "*arbeide for å sikre at allmenningen vert brukt på ein måte som fremjar næringslivet i bygda og tek vare på naturvern- og friluftsiinteressene*". Fjellstyret oppnevnes av kommunestyret, men er likevel ikke et kommunalt organ. Fjellstyrenes arbeidsfelt omfatter bl.a. beite, setring, småviltjakt, villreinjakt, fangst og fiske, oppsynsvirksomhet, tilrettelegging for friluftsliv og støtte til lokal næringsutvikling. Fjellstyrene driver også annen tilrettelegging for friluftsliv, ofte i samarbeid med Statskog og andre.

6.2.6 *GRUNNEIERE*

Grunneier har fortsatt sine grunneierrettigheter etter vernevedtak, med unntak av de innskrenkninger som følger av forskriftene. For eksempel må eventuell vedhogst tillates både av forvaltningsmyndighet og av grunneier.

6.3 SØKNADER

Tiltak og aktiviteter som kan gjennomføres utenfor Finntjønnin naturreservat bør så langt det lar seg gjøre planlegges og gjennomføres utenfor naturreservatet.

Søknad om dispensasjon fra verneforskriften skal inneholde:

- ***Tiltakshavers/søkers navn og adresse***
- ***Kart med inntegnet plassering av tiltaket***
- ***Eiendomsforhold (ev. grunneiers tillatelse)***
- ***Beskrivelse av tiltaket, omfang, varighet og sannsynlig innvirkning på verneverdiene***

6.3.1 GENERELLE RETNINGSLINJER

- Søknader om motorferdsel i utmark bør sendes om kommunen (benytt kommunens skjema). For byggesaker brukes standard søknadsskjema for byggesaker. Husk å angi at det dreier seg om en dispensasjonssak etter annet lovverk enn plan- og bygningsloven.
- Ved grove brudd på tillatelser/dispensasjoner skal vedtaket gjøres om slik at tillatelsen inndras og politianmeldelse vil bli vurdert. Slike brudd på vilkår vil bli tillagt vekt ved eventuelle nye søknader om dispensasjon.
- Følgende instanser skal ha kopi av alle vedtak: Kommunen og Miljødirektoratet. Videre skal politi og SNO ha kopi av vedtak som oppsynet trenger i sin virksomhet og berørt fylkeskommune og Sametinget om vedtak som berører kulturminner.

Det er rom for at reindriften kan få flerårige tillatelser. Disse vil da vanligvis bli gitt for 5 år av gangen.

Det er vanlig at det stilles vilkår som for eksempel føring av kjørebok, og innsendelse av kart over kjøretraséene. Hvis vilkår som stilles ikke blir fulgt opp, kan dette telle negativt ved behandling av fremtidige dispensasjonssøknader.

6.4 NATURMANGFOLDLOVEN

Hver dispensasjonssøknad skal også vurderes opp mot §§ 8-12 i naturmangfoldloven. I utarbeidelsen av denne forvaltningsplan har disse paragrafene hele tiden vært lagt til grunn for uttalelser og retningslinjer.

§ 8. *(kunnskapsgrunnlaget)*

Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.

§ 9. *(føre-var-prinsippet)*

Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.

§ 10. *(økosystemtilnærming og samlet belastning)*

En påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.

§ 11. *(kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver)*

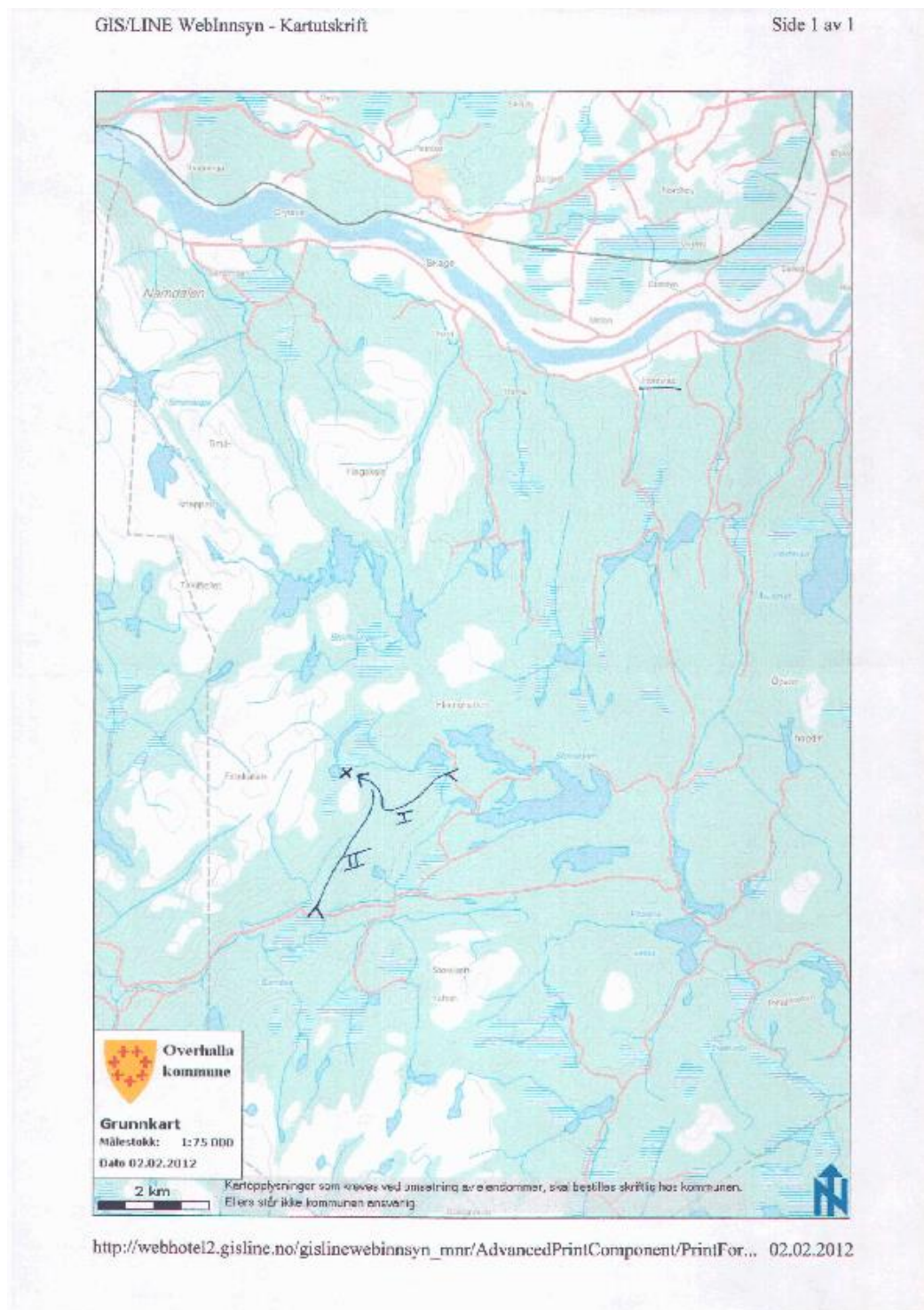
Tiltakshaveren skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter.

§ 12. *(miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder)*

For å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike driftsmetoder og slik teknikk og lokalisering som, ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater.

7 VEDLEGG

VEDLEGG 1 KART OVER ALTERNATIVE TRASÉER INN TIL HYTTA.



VEDLEGG 2 SJEKKLISTE FOR FORVALTNINGSMYNDIGHETEN VED SAKSBEHANDLING

Fra revidert rundskriv om forvaltning av verneforskrifter (DN februar 2010):

Forberedende behandling

- Er søknaden fullstendig eller er det behov for å be søker sende inn ytterligere dokumentasjon?
- Når kan søknaden forventes ferdigbehandlet? Send foreløpig svar dersom en sak ikke kan behandles innen tre uker.

Saksbehandling

- Er saken godt nok opplyst, eller er det behov for å belyse saken ytterligere?
- Er det behov for å varsle andre enn parten, og eventuelt gi en frist for uttalelse?
- Er det behov for å innhente uttalelse/opplysninger fra andre myndighetsorganer?
- Foreligger det hjemmel for å innvilge dispensasjon?
- Hvilke konsekvenser får en dispensasjon for verneverdier og verneformål?
- Kan saken skape presedens?
- Er de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven kapittel 2 vurdert, jf. naturmangfoldloven § 7?

Vedtaket

- Fremgår det av vedtaket hvilken hjemmel som er benyttet?
- Er vedtaket tilstrekkelig begrunnet?
- Fremgår det av vedtaket hvilke virkninger vedtaket har for verneverdier og verneformål, og eventuelt hvilken vekt det er lagt på dette?
- Er det aktuelt å sette vilkår til et positivt vedtak som kan avgrense eventuelle skadevirkninger?
- Er det i vedtaket opplyst om klagerett, klageinstans, klagefrist og fremgangsmåte ved klage?
- Er det i vedtaket opplyst om retten til innsyn i sakens dokumenter?
- Dersom saken gjelder flere parter og gjennomføring av tiltaket før eventuell klagebehandling medfører skade for den andre parten – er det opplyst om adgang til å be om utsatt iverksettelse av vedtaket?
- Er det i vedtaket opplyst om at det også kan være nødvendig å innhente tillatelse til tiltaket fra andre myndigheter og fra grunneier?

- Er det sendt kopi til Miljødirektoratet, Statens naturforvaltning, kommunen, politi?
- Bør det sendes kopi til andre aktuelle myndigheter for eksempel kulturminnemyndigheten?

Klagebehandling

- Oppfyller klagen vilkårene for klage (er avgjørelsen det er klaget på et enkeltvedtak, foreligger det klagerett, er klagefrist oppfylt, oppfyller klagen formkravene?)?
- Er alle dokumenter i saken oversendt klageinstansen?

